

Boekbespreking

KRUYTZER, E. M., Le genre *Grania* du Crétace supérieur et du Post-Maastrichtien, de la province Limbourg Néerlandais. (Brachiopoda, Inarticulata)

Verschenen in de publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, reeks XIX, aflevering 3, 42 bldz. 12 fig. en 2 tab. Verkrijgbaar bij: Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, De Bosquetplein 7 te Maastricht. Prijs leden f 12,50 niet leden f 15,-.

Na een kort stratigrafisch overzicht beschrijft de auteur op uitvoerige wijze het geslacht *Crania* en de gevonden soorten uit het Boven-Krijt. Het systematische gedeelte bevat ook een waardevolle bijdrage vanuit historisch standpunt gezien. De uitgebreide synoniemenlijsten geven weer dat zeer veel auteurs geraadpleegd zijn. De opgaven van vindplaatsen met het aantal aangetroffen exemplaren maken het mogelijk zich een beeld te vormen van de verbreiding en het voorkomen van de beschreven soorten. Duidelijke afbeeldingen van alle soorten zijn gemakkelijk bij het eventueel zelf willen determineren. Prettig is het dat de auteur een uitvoerige bibliografie geeft.

Het vele werk dat deze publicatie met zich meebracht is er beslist niet aan te zien. Zij toont echter nog eens duidelijk hoe moeilijk het is de systematische regels en de naamgeving te volgen. Wij zijn de auteur erkentelijk dat hij ook dit gedeelte zeer nauwgezet nagegaan is. Van groot belang achten wij ook dat de auteur de moed gehad heeft 4 lectotypen en 1 neotype aan te wijzen. Met deze daad worden enkele moeilijkheden voor latere onderzoekers uit de weg geruimd.

Gaarne zouden wij gezien hebben dat de auteur iets meer de vele stratigrafische benamingen behandeld had. Vooral bij de opgaven van de vindplaatsen staan een groot aantal locale termen die voor de niet ingewijde moeilijk te volgen zijn. Moge deze publicatie een aansporing zijn om een stratigrafisch overzicht samen te stellen van de verschillende benamingen die in het Krijt van Limburg e.o. gebruikt worden en werden.

Wij willen op deze plaats ook wijzen op een mogelijke vergissing door Hofker bij de correlatie tussen de groeve Kunderberg en de groeve Schunk. Een nieuwe ontsluiting bij de groeve Schunk toont zodanige lithologische overeenkomsten met de Kunderberg dat aan te nemen is dat beide ontsluitingen tot één niveau behoren.

De grens tussen de zone O en de zone J van Hofker zal m.i. dan ook dieper gelegen zijn in de groeve Schunk, zodat de opgave zone J. van Hofker (Mb) beter gelezen kan worden als Mc-Md.

Voor vele leden van onze vereniging zal de Brachiopoda *Crania* geen onbekende zijn. Het verheugd ons dat de auteur ook het materiaal van onze leden gebruikt heeft en dat de leden zo bereidwillig hun materiaal te beschikking gesteld hebben ter bewerking.

De schrijver besluit zijn werk met de opmerking dat het werk van Bosquet steeds een gids zal blijven voor hen die Brachiopoden uit het Krijt bestuderen. Wij zijn overtuigd dat het werk van Krutzler steeds een betrouwbare gids zal zijn voor de Crania's uit het Boven-Krijt.

P. J. Felder.

W. & R. REMY: *Alstaettia andersoni* n.gen., n.sp., ein Matoniaceen-Sproszrest aus dem Mittel-Barrême von Alstätte/Kreis Ahaus. *Argumenta Palaeobotanica* 3, p. 91-129, Münster, 1969.

Reeds in het *Palaeont. Zeitschrift* 41, Heft 1, 2, pag. 10, Stuttgart 1967 heeft de schrijver deze vondst gemeld, maar thans is deze uitvoerig beschreven en door prachtige afbeeldingen gedocumenteerd.

Waarschijnlijk zal menig een wat onwennig staan tegenover deze titel, maar in het kort komt het hierop neer, dat prof. Remy een fossiele rest beschreven heeft van een varenachtige, welke gevonden werd in de tot het onderkrijt behorende klei van Alstätte, door 'onze' heer W. F. Anderson.

Uit de onderzoeken bleek verder, dat deze plant behoorde tot een tot nu toe nog niet bekende soort, terwijl zelfs het geslacht afwijkt van alle tot nu toe bekende. Al met al betekent dit dat dit een voor de wetenschap zeer belangrijke vondst is geweest, die wellicht mede kan dienen om andere problemen, bijvoorbeeld op het gebied van de systematiek, tot oplossing te brengen.

Hier hebben wij nu een typisch voorbeeld van de grote waarde die ons verzamelen kan hebben voor de wetenschap, indien wij zo verstandig zijn zo'n uitzonderlijke vondst aan een specialist af te staan.

Natuurlijk weten we wel dat het voor iedere verzamelaar bijzonder prettig is om iets heel zeldzaams in de collectie te hebben, en het zal wel de nodige zelfoverwinning kosten, maar uiteindelijk geeft dit toch de voldoening ook een steentje bijgedragen te hebben tot de wetenschap waar we zoveel aan te danken hebben!

G.M.R.